

ТЕХНОЛОГІЇ РЕАЛІЗАЦІЇ ВЛАДИ В УМОВАХ ДЕМОКРАТИЧНОГО ПОЛІТИЧНОГО РЕЖИМУ

Постановка проблеми. Держава – центральний інститут влади, а державна влада – це один із найвпливовіших чинників суспільного життя. Державна влада в своїй діяльності спирається на спеціальний апарат примусу, має право видавати закони, які є обов'язковими для виконання всіма громадянами. Державна влада організовує життєдіяльність та забезпечує захист інтересів суспільства.

Соціальне призначення влади полягає у тому, що з її допомогою досягають певної мети, уможливується виконання окремих функцій на користь соціальної системи, встановлюються відповідні відносини між людьми та їх групами. Влада дає змогу виражати суспільні, групові та індивідуальні інтереси людей. Тому реалізація влади неможлива без знання їх політичних технологій.

Без легітимної влади не можливе нормальне існування держави, функціонування демократичних інститутів, розвиток громадянського суспільства тощо. На сьогоднішній відкритість та доступність політики дає розуміння технологій реалізації влади в умовах демократичного політичного режиму [6, с. 122].

Мета. Проаналізувати технології реалізації влади в умовах демократичного політичного режиму.

Для досягнення мети ми ставимо наступні **завдання**:

- Визначити основні риси демократичного режиму;
- Визначити технології, форми, механізми реалізації влади в умовах вищезазначеного режиму.

Виклад матеріалу. Демократія – форма політичної організації суспільства, що заснована на визнанні народу джерелом влади, його праві брати участь у вирішенні державних справ і наділення громадян досить широкими правами та свободами [1, с. 69]. Основними ознаками демократичного політичного режиму є:

- суверенітет народу;
- обов'язкова періодична виборність основних органів держави;
- рівність прав громадян на участь в управлінні державою;
- наявність конституції, яка закріплює повноваження органів влади й управління, механізм їх формування;
- поділ влади на законодавчу, виконавчу та судову з визначенням функціональних повноваження кожної з них;
- вільна діяльність політичних і громадських організацій;
- розмежування державної сфери та сфери громадянського суспільства;
- економічний та політичний, ідеологічний плюралізм (заборони торкаються лише антилюдських ідеологій).

У політичному житті сучасних демократичних держав поділ влади – визначальний механізм функціонування влади, відповідно до якого законодавча, виконавча і судова влада здійснюється відповідними (різними) державними органами в межах повноважень, компетентності та відповідальності кожної гілки влади, а це унеможливило зловживання та узурпацію влади в суспільстві [5, с. 8].

Політична система демократичного режиму характеризується чіткою визначеністю функцій законодавчої, виконавчої і судової влади. Парламенту належить виїмакове право видавати загальнодержавні закони; виконавчій владі – законодавчої, бюджетної, кадрової ініціативи; суду – право визначати відповідність законів конституції. Вибори лідерів на всіх рівнях здійснюються лише на альтернативних засадах. І що найважливіше: ефективно діє механізм контролю електорату над владними структурами.

Технології політичні – це система послідовних дій та засобів політичного суб'єкта, спрямованих на досягнення необхідного політичного результату, реалізацію політичних цінностей та інтересів [3, с. 710].

Характер, особливості політичних технологій зумовлені особливостями суспільства, сутністю політичного процесу як сукупності діяльності суб'єктів політики. Технології політичні класифікують на:

- Демократичні та недемократичні;
- Базові та другорядні;
- Загальні та індивідуальні.

Одним із важливих елементів політичних технологій є політична дія. Її поділяють на психологічну установку та психологічну готовність для досягнення очікуваного результату.

Більшість політичних технологій, що використовуються у боротьбі за владу, спрямовуються на зміцнення, утримання та розширення влади. Ці технології називаються виборчі технології. Виборчі технології – це сума політико-організаційних, інформаційних, пропагандистських та інших дій з метою приведення до влади окремого політика, групи політиків чи відповідної політичної організації, об'єднання сил.

Основними формами політичної влади є панування, політичне керівництво й управління. В умовах демократичного політичного режиму поширені такі технології реалізації влади, як політичне керівництво й управління. Політичне керівництво й управління реалізуються через прийняття стратегічних і тактичних рішень до об'єктів влади, через організацію, регулювання та контроль їх розвитку [2, с. 65].

Механізм реалізації методів державної влади є системою правових та організаційних засобів, за допомогою яких здійснюється реалізація методів державної влади [4, с. 69].

Методи здійснення державної влади дуже різноманітні, але їх можна звести до таких: переконання, маніпулювання та примусу. У демократичних державах застосовується метод переконання. Переконання – спосіб досягнути готовності виконувати волю носія влади на основі згоди з об'єктом на основі аргументованого доведення, що запропонований варіант поведінки є доцільний, відповідає системі цінностей об'єкта.

Висновки. Отже, реалізація державної влади відбувається завдяки виконанню державою певних функцій, суть яких полягає у встановленні законів, забезпеченні управління та регулювання всіх сфер суспільного життя, здійснення правосуддя тощо. Історія людства знає різні типи політичних режимів. Найбільш цивілізований і розвинутий – демократія.

Як висновок, можна ще сказати, що без знання специфіки, особливостей політичних технологій та вміння їх використовувати досягнути успіху в політичній діяльності практично неможливо.

Список використаних джерел

1. Сучасна політична лексика : енциклопед. словник-довідник. [І. Я. Вдовичин, Л. Я. Угрин, Г. В. Шипунов та ін.]; за наук. ред. Хоми Н. М. Львів : «Новий Світ-2000». 2015. 396 с.
2. Скочиляс Л., Шиманова О., Парійчук-Брухаль Р. Політологія : навч.-метод. Посібник. Л. : ПП Сорока Т. Б., 2014. 192 с.
3. Політологічний словник : Навч. посіб. для студ. вищ. навч. закл. За ред. М. Ф. Головатого та О. В. Антонока. К. : МАУП. 2005. 792 с.
4. Шатіло В. ПРИНЦИПИ ДІЯЛЬНОСТІ ДЕРЖАВНОЇ ВЛАДИ І МЕТОДИ ЇХ ЗДІЙСНЕННЯ. *ЮРИДИЧНІ НАУКИ. 1(99)*. В І С Н И К Київського національного університету імені Тараса Шевченка, 2014. С. 66-70
5. РудичФ. Політичний режим і народовладдя: спроба політологічного аналізу. *Політичний менеджмент №2(41)*. К. : Український центр політичного менеджменту, 2010. С. 3 – 16
6. Овчар І. ТЕХНОЛОГІЇ ЛЕГІТИМАЦІЇ ВЛАДИ: ПРАВОВІ МЕХАНІЗМИ ТА СУСПІЛЬНІ МОЖЛИВОСТІ. *Наукові записки. Випуск 6(62)*. ПІЕНД ім. І. Ф. Кураса НАН України, 2012. С. 120 – 130